

Universitat, teatre i dansa

E.P.

- L'Editorial Universitat de València ha presentat a la Sala SGAE (Societat General d'Autors i Editors) les noves col·leccions de la seua col·lecció *Textos de Teatro Siglo XX*, i dos llibres relacionats amb la història del teatre: *El teatre valencià entre 1963 i 1970*, de Ferran Carbó, i *Aproximació al teatre valencià actual (1968-1998)*, realitzat per diversos autors.

Però el nexe entre la Universitat de València i el teatre abraça molts altres

camps, a més del de l'edició de llibres sobre aquesta matèria; des de la representació d'espectacles a la sala Palmarino —oberta també a cicles com l'organitzat aquesta setmana per l'Arcidiò Teatral de la Valldigna sobre la dramaturgia actual a Extremadura, Catalunya o Madrid— fins a la projecció pública del GTUVJ, el Grup de l'Aula de Teatre de la Universitat de València, que no para de voltar pels escenaris valencians amb l'obra *Parelles de fet, de fet parelles*, de Carles Pons.

A tot això, hi hem de sumar ara la producció coreogràfica *De Civilitate* per la companyia de Santiago Sempero que suposa una mostra reexida de la voluntat del programa Cinc Segles de la Universitat de València d'abastir les més diverses manifestacions artístiques. Aquest treball ha significat que un grup d'estudiants haja tingut l'esplèndida oportunitat de treballar amb un dels coreògrafs més rellevants que han donat les terres valencianes, concretament Albaida.

Santiago Sempero, amb una brillant carrera, sobretot a Europa i al Japó, demostra de nou a *De Civilitate*, la seua sensibilitat i destresa a l'hora de confrontar-se, amb els llenguatges del cos, amb algunes de les idees que feren de l'humanisme un punt de referència del pensament occidental, en particular de Lluís Vives. Aquesta producció artística ja ha recorregut indrets europeus com París o Brussel·les, on ha sigut coproducta amb diverses institucions.

*Teatre
5 feb
textos*

EL PUNT 26-XI-00

EL AVANT 23-VI-00

El Botánico y jesuitas

Últimamente empiezo a pensar que con la edad me estoy volviendo tonita o quizás me falte la vista. Me fuiera al edificio fossíl que han construido dentro del Botánico, y digo fossíl, a la vista del pobre árbol que, al resistirse a ser transplantado, se ha quedado en medio del balcón del horrible edificio y asoma timidamente por el tejado. Y ahora viene mi pregunta, ¿solamente yo, no entiendo como la plataforma Salvemos el Botánico está en contra del precioso hotel que quieren hacer en el solar de los jesuitas y no han protestado cuando han abogado el jardín por la calle Quart invadiendo las plantas del mismo? —M. Teresa Minguet, Valencia.

EL MERCANTIL VALENCIANO - 37

7-1-00

VAIVEN

El jefe de policía no estaba

- Los premios Cal se han otorgado al rector Pedro Ruiz por la reforma de la sede de la calle de la Nave; al presidente de la Diputación de Alicante, Julio de España, por el apoyo a la recuperación de la antigua ciudad del Tossal de Manises, y a Andrés Martínez Castellá, presidente del Patronato de Turismo de Benicarló.